

Một nén hương cho GS Lê Quý Ánh

“Các anh ạ, trên một bờ biển nào đó, tôi là chỉ là một hòn đá, các anh là những làn sóng tạt đến rồi lại đi; có đôi khi tôi bực mình vì điều đó, nhưng ngược lại tôi cũng rất hạnh diện vì nếu không có hòn đá, có lẽ không ai nghe được sóng đâu. Cái sung sướng nhất của nghề này là một ngày nào đó sẽ nhìn thấy những làn sóng nhỏ nhẹ nhàng từ trùng dương bao la trở lại với hòn đá. Các anh hiểu chứ? Chương trình Lý Hoá năm nay ...”

Như thế mà đã gần 40 năm khi em nghe lần đầu và vồn vện chưa được một tháng từ khi em nhắc lại câu này với anh em trên đường đến thăm Thầy hôm 18 tháng ba 2008.

Vâng thưa Thầy, hôm ấy tụi em cũng nhận thấy hòn đá ấy, có mòn đi, có biến dạng, âu cũng là định luật thiên nhiên do biết bao làn sóng đã đến và đi. Em cầu mong hòn đá ấy vẫn còn hiện hữu ở một bờ biển nào đó có lẽ ai ai cũng muốn nghe âm thanh thật lạ từ những làn sóng ấy. Trăm năm nữa, dẫu cho hòn đá sẽ mòn nhưng lời Thầy vẫn còn đâu đấy.

*Vũ Bình Quảng, Lớp Tám 1, Trung Học Pleiku, Niên Khoá 1969-1970.
quangbv@gmail.com Boston April 15th, 2008*